



Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 289. Quid addendum sit circa illos, qui obligantur sigillo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

confessionem , non secus ac alia facta , quæ
pœnitens de se narrat : cavendum tamen scan-
dalum & offensio pœnitentis.

§. 3. Si complex peccata complicis absque 1949.
necessitate manifestet Confessorio , De *La Crux*
dicit non esse materiam sigilli , quia est res ad
confessionem impertinens , sed probabilius
contradicunt *Suar. Aversa* , *Mendo* diss. 10. n.
120. 148. quia dictum est ex intrinseca occasio-
ne confessionis & velut aliquid ad eam aliqua-
liter spectans , imò s̄epe fiet , ut occasione re-
velati peccati complicis veniri possit in noti-
tiam peccati pœnitentis.

§. 4. Peccata , quæ acatholicus dicit Prædi- 1950.
canti , intendens ut Deus illa regat , non sunt
materia sigilli , quia sic confitens non credit
pœnitentiam esse Saeramentum , nec peccata
esse materiam absolutionis *Stoz* n. 221. *Gob.* ta-
men n. 785. rectè dicit , si sperārit absolu-
tionem sacramentalem à Prædicante , hunc teneri
sigillo.

Q. 289. Quid addendum sit circa illos , qui obli- 1951.
ganter sigillo. Rz. In genere illi omnes obligan-
tur , ad quos notitia rei sigillo clausæ pervenit ,
sive immediatè sive mediatè , sive licitè sive il-
licitè: hinc

§. 1. Obligatur superior , cui pœnitens vel
alius manifestavit reservatum , etiamsi pro ab-
solutione remittat ad alium Confessarium ,
Suar. Fagund. Lugo , *Dicast. d. 11. n. 323.* dicens
esse certum , *Stoz* l. 2. n. 26. *Aversa* q. 18. f. 5.
contra *Vasq. Côn.* & *alios*.

§. 2. Etiam obligatur interpres , per quem 1952.
volvi confiteri , quamvis postea non confitear ,
S. Th. Sept. Suar. & alii cum Aversa & Stoz n.

212. contra Cajet. Sot. & alios. Item qui per examen me disponit ad confessionem. Ita cui fine aperio hodie, ut me dirigat pro confessione crastina. Item si ignarus linguae petam aliquo, quid significet tale peccatum, ut confiteri possim, Stoz contra Con. Item cui dico me velle confiteri, & propterea illum consulere, aut quomodo hoc vel illud teneat confiteri, quamvis non illi sed alteri confiteri velim, Fagund. Dian. Stoz n. 213. 261. Gorm. p. 2. n. 40, contra Suar. Henrq. Aversam, Ills. n. 262, qui negant, si velim confiteri alteri. Item teneat, cui ego, jam non potens scribere, dictavi mea peccata, postea ex ipsius scripto confessurum. Prepos. Stoz n. 214. Item quem scivi quidem necdum esse Sacerdotem, attamen per errorum invincibilem putavi habere potestatem absolvendi, Nav. Fagund. Prep. Hurt. Dian. Gob. 7. n. 785. 853. Stoz n. 217. contra Toler. Suev. Vasq. Laym. Lugo, Dicast. Aversam l. 3. Gormaz 384. Item qui audivit à Confessario ebriosomniante, fatuo peccatum poenitentis, Avr. l. 5. Stoz n. 262. Et quoad omnia ista consenserunt, Gormaz n. 391. Quod si quis non possit manutinare peccata, nisi alius audiat, hic alius tenetur, Fag. Cón. Laym. Tamb. Stoz n. 218. contra Sot. & alios. Si quis autem sponte ad maiorem confusionem publicè sit confessus Confessarii simulque aliis, Cón. & Castrop. dicunt soli Confessarium teneri ad sigillum, Stoz putantur etiam alios, si ita velit poenitentis, cum una confessio, sed si non restringat magis ad Confessarium quam ad alios, ipso facto censetur dare licentiam loquendi & Confessariolum aliis, cum eadem locutio sit & confessio &c.

manifestatio peccati , & si velit esse publicam respectu aliorum, non est ratio dicendi, quod velit esse occultam respectu Confessarii , Lugo d. 13. n. 39. Aversa s. 5.

§. 3. Qui legit schedam , cui peccata in ordine ad confessionem inscripta erant , secundum Castrop. Aversa s. 5. Ills. n. 263. aliosque multos , ad quos inclinat Busenb. non tenetur figlio , quia obligatio sigilli nascitur ex actuali confessione , scriptio autem illa non est actualis confessio , nec signum , quo pœnitens peccata manifestat Confessario . sed tantum sit , ut pœnitens fibi ea manifestet & memoriam retinet. Limitant Laym. & Lugo , nisi pœnitens schedam tradidisset Confessario , qui perdidisset , esset enim idem , ac si audisset confitentem. Econtra talem , qui schedam legit , absolutè teneri sigillo , docent præter citatos à Busenb. Nav. Graff. Vega , Dian. Gorm. n. 403. ad quos inclinat Tamb. quia talis scriptio fit propter confessionem , & re ipsa videtur esse inchoata confessio : Et saltem fatentur omnes , si pœnitens mutus per schedam fuisset confessus , peccata in illa scripta fore materiam sigilli : Hinc talis , qui legisset , Item Superior , interpres & alii , de quibus dictum est à n. 1951. nec cum Confessario nec cum pœnitente ipso postea possent iterum loqui de peccatis sic cognitis , ut recte Aversa s. 6. qui recte notat idem esse de duabus Confessariis , quibus pœnitens eadem peccata esset confessus.

§. 4. Sacerdos postea resciens se non habuisset potestatem absolvendi , aut se antea non fuisset Sacerdotem imo nec baptizatum , tenetur sigillo , confessio enim hoc ipso fuit sacramenta-

Hhh 3

lis,

lis, quod facta sit animo se accusandi illi, quem putabat esse Sacerdotem vel habere potestem, Lugo, Dian. Gob. in Exp. t. 2. n. 440.

1955. §. 5. Pœnitens ipse non ita tenetur sigillo, quin Confessario dare possit licentiam illud revelandi, etiam si de hoc non loquatur extra confessionem, S. Bonav. Rich. Palud. Silv. Nav. Suar. Vasq. Lugo d. 23.n. 133. Stoz n. 183. contra Alenf. Scot. Dur. Maj. Gabr. Angel. Ratio est, quia sicuti, quamvis sigillum epistolarum sit in bonum communitaris, ejusque obligatio sit de Jure gentium tamen quia est principaliter in favorem scribentis, hic scribens potest tollere obligationem sigilli & facere potestatem apriendi suas litteras etiam ad tertium scriptas, ita cum obligatio sigilli sacramentalis sit in favorem pœnitentis, poterit tollere sigillum. Elicet Clericus non possit facere potestatem licet se verberandi, non est hic paritas, nam Clericus non potest facere, ut non maneat Clericus, hunc autem Ecclesia ob reverentiam statu' absolute vetat verberari: E contraria pœnitent potest facere, ut non maneat sigillum, quo ablatu' Confessarius novit peccata tanquam homo, ergo liberè potest de illis loqui.

1956. §. 6. Putarunt aliqui cum Adr. Palud. Nav. sicuti Confessarius tenetur ad sigillum circa peccata pœnitentis, ita teneri pœnitentem ad sigillum circa illa, quæ Confessarius ei dicit occasione peccatorum, ut sic securius dicantur, quæ merito taceri vult Confessarius. Sed recte contradicit communis cum Aversa C. 5. & Rayn. in Heter. Tom. 16. f. 1. p. 8. n. 50. dicit extra dubium esse, quod sigillum non in gratiam Confessarii sed solius pœnitentis à Christo sit institutum:

intum: attamen potest fieri, ut pœnitens pœnitentia manifestando ea, ex quibus colligatur Confessarii indiscretio, imprudentia, nimia severitas vel laxitas, sic enim in justè infamatur ob defectum vel delictum occultum.

§. 7. Si Confessarius cum licentia dixerit 1947.

Titio peccatum pœnitentis, Vasq. Cón. Hurt. Laym. Castrop. Aversa s. 5. & 7. negant Titium teneri sigillo, nisi peccatum esset revelatum ob causam spectantem ad absolutionem, quia talis scientia non oritur ex confessione sed ex licentia à pœnitente data: E contrà S. Tho. & alii cum Ills. num. 263. dicunt teneri, quia præsumi non debet, quod pœnitens dederit licentiam, nisi ob causam, quæ respiceret absolutionem: Stoꝝ probabilius dicit id pendere à voluntate pœnitentis, qui si permittat eā uti, ac si independenter à confessione esset acquisita, non vult apud Titium esse sacramentalem vel sub sigillo; si autem velit communicari, uti ex confessione eam habet Confessarius, manet sacramentalis & sub sigillo apud quemcunque, cui sic communicatur: præsumi autem debet semper, quod sic communicetur, nisi clarè constet de opposito, Lugo d. 23. n. 29. Stoꝝ n. 199. Et Dian. retractatâ oppositâ sententiâ notat p. 5. t. 11. R. 7. & 11. in hoc casu debere à Confessario admoneri Titium, ut non aliter utatur illâ notitiâ.

Q. 290. Quid præterea notandum sit circa licentiam loquendi, quam pœnitens dare potest Confessario. u. seqq. §. 1. Si pœnitens non ulro sed tantum ad petitionem Confessarii det licentiam loquendi, communiter censi debet data ex metu reverentiali adeoque invalidè, Dicast.